Ir a la versión castellana
.doc .htm .pdf

Versió catalana
.htm .doc

LES "*IGNORÀNCIES*" D'ORÍGENES

¿Proves de no-existència?

Hans Kung en el seu llibre GRANDES PENSADORES CRISTIANOS, en fer un llistat de nou, el col·loca entre Pau i Agustí, sota el títol de "*La gran síntesis de antigüedad clásica y cristianismo*". D'altres parlaran d'ell com "*el més gran i més conscienciat erudit de l'Església antiga*" o com d'"*aquest excel·lent filòleg".*

Però ja hem vist que Orígenes, coneixedor de l'obra de l'historiador jueu Josep ben Maties, més conegut com Flavi Josep, ignorava el famós "*Testimonium Flavianum*" del llibre XVIII de Ἰουδαϊκὴ ἀρχαιολογία (*Les antiguitats judaiques*).

Ampliar aquest tema

També hem vist que Orígenes ignorava l'ofici de fuster de Jesús. Més ben dit, afirmava, en el seu CONTRA CELSUM (llibre VI, cap. XXXVI), que

> …enlloc, en els evangelis rebuts per l'església, està escrit que Jesús hagués estat fuster
>
> …οὐδαμοῦ τῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις φερομένων εὐαγγελίων
>
> «τέκτων» αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἀναγέγραπται.

Però, com és que "*el més gran i més conscienciat erudit de l'Església antiga*" *i* "*excel·lent filòleg*" no hagués llegit en l'evangeli de Marc (Mc 6, 3):

> οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ τέκτων;
>
> No és aquest el fuster?

Sí, Orígenes ignorava l'ofici de fuster de Jesús perquè ell no ignorava pas el sentit metafòric de l'expressió "*fuster*" o "*fill de fuster*", com Geza Vermes ens ho ha explicat en els nostres dies.

Ampliar aquest tema

M'aventuraria a dir que "*les ignoràncies d'Origenes*" són autèntiques "*proves de no-existència*": en temps d'Orígenes no existia encara el "*Testimonium flavianum*" ni havia existit una fusteria "*Josep i fills*" a Natzaret.

I ara resulta que Orígenes no sabia res d'un poble de la Galilea anomenat "*Natzaret*". I Orígenes, nascut l'any 185 a Alexandria d'Egipte, havia viscut una pila d'anys a Cesarea i s'havia dedicat al "*senderisme*" perquè -com ell mateix diu- "*visitava els llocs per aprendre per investigació sobre les anades i vingudes de Jesús i dels seus deixebles*

i dels profetes". Però malgrat tot aquest "*senderisme*" no és capaç de donar-nos la localització de Natzaret[1].

Aquesta "*ignorància d'Orígenes*" és també una "*prova de no-existència*"?

Orígenes tenia recursos per explicar l'existència en els evangelis d'allò que no havia trobat enlloc en els seus dies de "*senderisme*" per Palestina: el sentit al·legòric: calia interpretar "*místicament*", no calia fer una lectura "*literal*" dels evangelis. Calia cercar el significat simbòlic.

Abans de seguir endavant cal tenir present que:

- "*Natzaret*" no existeix a la Bíblia hebrea, ni en els llibres històrics, ni en els llibres dels profetes, ni en els llibres sapiencials. Tampoc el trobem a la literatura rabínica.
- "*Natzaret*" no existeix a l'obra de Flavi Josep, a on s'anomenen 45 ciutats i pobles de Galilea. Recordem que Josep ben Matias, abans de dir-se Flavi, havia estat un dels caps militars a la regió de Galilea en els principis de la guerra dels jueus contra Roma.
- "*Natzaret*" no és mencionat per cap dels historiadors i geògrafs de l'antiguitat (fins al segle IV)
- "*Natzaret*" no surt mai -exceptuant evangelis i Fets dels Apòstols- en els escrits del Nou Testament.

També cal tenir present que el Natzaret actual no s'adequa amb la descripció de Lc 4, 29. A on està l'"*espadat de la muntanya*" (ὀφρύος τοῦ ὄρους), des del qual poder estimbar un home per a matar-lo (κατακρημνίσαι)?

I un cop més

¿Encara no saps el què són?

Aprofitem-nos dels Números Strong.

	Mc	Mt	Lc	Jn	Ac	Total
3478 Ναζαρὰ (2) Ναζαρέτ (4) / Ναζαρέθ (6)	1	3	5	2	1	12
	Mar 1:9	Mat 2:23 Mat 4:13 Mat 21:11	Luk 1:26 Luk 2:4 Luk 2:39	Jhn 1:45 Jhn 1:46	Act 10:38	

[1] *Donde Jesús nunca anduvo* de Frank R. Zindler

			Luk 2:51 Luk 4:16			

3479 Ναζαρηνός	3 Mar 1:24 Mar 14:67 Mar 16:6	0	1 Luk 4:34	0	0	4

3480 Ναζωραῖος	1 Mar 10:47	2 Mat 2:23 Mat 26:71	2 Luk 18:37 Luk 24:19	3 Jhn 18:5 Jhn 18:7 Jhn 19:19	7 Act 2:22 Act 3:6 Act 4:10 Act 6:14 Act 22:8 Act 24:5 Act 26:9	15

Totals	5	5	8	5	8	31

Atenció a les traduccions: són uns traïdors (ja ho deien).

	KJV	**FBJ**	**BCI**	**R60**	**NBE**
Nazareth, Nazareth, Natzaret, Nazaret	29	10	25	17	12
Nazara		2			
Nazarene, Nazarénien, natzarè, nazareno	1	6		13	6
Nazôréen, nazoreo		12			13
Nazarenes, Nazôréens, natzarens, nazarenos	1	1	1	1	

Com les 12 vegades del **3478** es converteixen en 17 a la *Reina-Valera*, o en 25 a la *Bíblia Catalana Interconfessional*, o en 29 a la *King James Version*?

KJV	King James Version
FBJ	Bible de Jérusalem
BCI	Bíblia Catalana Interconfessional
R60	Reina-Valera
NBE	Nueva biblia Española[2]

Posem un cas: quantes vegades surt l'expressió "*Jesús de Natzaret*"?

A la versió grega:

Mt 21, 11 οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης ὁ ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας

Jn 1, 45 Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσὴφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ.

Ac 10, 38 Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ

A la traducció de la *Bíblia Catalana Interconfessional*:

Mt 21, 11	Aquest és el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea
Mc 1, 24	Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret (Ἰησοῦ Ναζαρηνέ)
Mc 10, 47	Va sentir dir que passava Jesús de Natzaret (Ἰησοῦς ὁ Ναζαρηνός)
Mc 16, 6	Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret (Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν)
Lc 4, 34	Ah! Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? (Ἰησοῦ Ναζαρηνέ)
Lc 18, 37	Li digueren que passava Jesús de Natzaret. (Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος)
Lc 24, 19	El cas de Jesús de Natzare (Ἰησοῦ τοῦ Ναζαραίου)
Jn 1, 45	és Jesús, fill de Josep, de Natzaret
Jn 18, 5	Li respongueren: Jesús de Natzaret. (Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον)
Jn 18, 7	Li digueren: Jesús de Natzaret. (Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον)
Jn 19, 19	Jesús de Natzaret, el rei dels jueus. (Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος)
Ac 2, 22	Jesús de Natzaret era un home que... (Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον)
Ac 6, 14	li hem sentit dir que aquest tal Jesús de Natzaret (Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος)
Ac 10, 38	Parlo de Jesús de Natzaret.
Ac 22, 8	Jo sóc Jesús de Natzaret, el qui tu persegueixes (Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος)
Ac 26, 9	el nom de Jesús de Natzaret. (Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου)

A vegades, les "*notes*" són més traïdores. Mirem aquestes a:

Mt 2, 23 καὶ ἐλθὼν κατῴκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ, ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν· ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

i se n'anà a viure en un poble anomenat Natzaret.
Així es va complir allò que havien anunciat els profetes:
Li diran Natzarè.

En blau, el que jo afegiria; ratllat, el que caldria suprimir. Ja fa temps que he expressat la necessitat d'una revisió profunda de les notes del *Nou Testament dels Monjos de Montserrat*, exigint, fins i tot, la seva retirada del mercat.

Nou Testament Monjos de Montserrat

És cert que era anomenat pels evangelistes "Natzaré", ~~però també això havia estat predit pels profetes~~. L'evangelista potser es refereix a Jt 13, 5 i 7, on Samsó és anomenat *nazir*, o té present el plançó (en hebreu *nécer*) que ha de sortir de la soca de Jesé, segons Is 11, 1

Bíblia Catalana Interconfessional

Mateu no es refereix directament a cap text de l'Escriptura~~, sinó al seu conjunt: tot l'AT dóna testimoni de Jesús.~~ Tanmateix, es pot pensar en els "*nazireus*" (Num 6) o en Is 11, 1: hi ha una assonància entre el mot hebreu que significa "plançó" i Natzaré. Aquest terme serà aplicat pels evangelistes a Jesús (26, 71) i més tard també als seus seguidors (Ac 24, 5)

Bible de Jérusalem:

"*Nazaréen*" (Ναζωραῖος, forme adoptée par Mt, Jn et Ac) et son synonyme "*Nazarénien*" (Ναζαρηνὸς, forme adoptée par Mc; Lc a les deux formes) sont deux transcriptions courantes de ~~'un adjectif~~ l'araméen ~~(nasraya), lui même dérivé du nom de ville "Nazareth" (Nasrath).~~ Appliqué pels evangelistes à Jésus, ~~*dont il caractérisait l'origine*~~ (Mt 26, 69.71), puis à ses sectateurs (Ac 24, 5), ce terme s'est maintenu dans le monde sémitique pour désigner les disciples de Jésus, tandis que le nom de "*chrétien*" (Ac 11, 26) a prévalu dans le monde gréco.romain.

On ne voit pas clairement à quels oracles prophétiques Mt fait ici allusion; on peut songer au *nazir* de Jg 13, 5.7.

Si pensem a Jutges 13, 5.7 (anunci angèlic a una dona estèril del naixement d'un fill)...

Jt 13:5	Tindràs un fill que no es tallarà mai els cabells, perquè serà consagrat a Déu des d'abans de néixer. Ell començarà a salvar Israel del poder dels filisteus.
LXX	ὅτι ναζιρ θεοῦ ἔσται
WTT	אלהים (0430) נזיר (05139) [Transliteración: *'ĕlōhîm nāzîr*]

...és molt possible que l'evangelista pensi també en "*salvar Israel del poder dels filisteus* (dels romans)".

Si pensem a Is 11, 1

Is 11, 1	Un rebrot naixerà de la soca de Jessè, brotarà un plançó de les seves arrels.
LXX	Καὶ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ιεσσαι, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται.
WTT	**וְנֵצֶר** (05342) [Transliteración: *nēṣer*]

> Así, "*Jesús de Nazaret*" originalmente no fue un nombre; más bien un título. En hebreo habría sido "*Yeshua Netser*". La palabra *Yeshua* significando "Salvador", y *Netser* "brote", "cogollo", o "rama". Era una referencia a Isaías 11:1: se pensaba que Isaías predecía un Mesías (literalmente "*el ungido*") de la línea de Jesé (el padre del rey David): "y brotará un retoño del tronco de Jesé, y retoñará de sus raíces un vástago…"
>
> Esta referencia a un "*brote de Jesé*" habría sido totalmente comprensible a un judío antiguo, del tipo, por ejemplo, de los que compusieron los *Rollos del Mar Muerto* (que escribieron un comentario sobre Isaías 11, 1[2]). Tampoco habría sido oscura para un cristiano primitivo, de acuerdo al Padre de la Iglesia, Epifanio, nacido en Chipre el 367 E.C. y que escribió un tratado contra los "herejes", los cristianos originalmente se llamaron "*jeseanos*"; precisamente por su ligazón mesiánica con Jesé. (4)
>
> Sí bien para los hebreo-parlantes y arameo-parlantes de aquellos tiempos el significado simbólico de los títuloa *El Salvador*, *El Brote* pudo ser claro, cuando se vertió al griego *Iesous Nazoraios* o *Iesous Nazarenos*, su significado original pronto fue olvidado. El *Iesous* se convirtió en nombre propio (*Iesus*, en latín) y el "*Nazoraios*" se percibió como derivado del nombre de algún lugar.
>
> Frank R. Zindler
> *Donde Jesús nunca anduvo*

[2] La interpretación de la cita se refiere al retoño de David que brotará en los días postreros, puesto que con el aliento de sus labios ejecutará a sus enemigos y Dios le sostendrá con el espíritu de valentía... Dominará sobre todos los pueblos... su espada juzgará a todos los pueblos. (Textos de Qumrán, edición y traducción por Florentino García Martínez)